

СОЛОМ'ЯНИЙ Микола Онисимович (04. 07. 1954, с. Верхня Покровка Старобільського р-ну Ворошиловградської, нині Луганської обл.) — живописець. Член НСХУ (2018). Закінчив Харківський політехнічний інститут (1979), факультет промислового мистецтва Харківського художньо-промислового інституту (1986; викл. [В. Ганоцький](#), [О. Брагін](#), [М. Шевченко](#)). Стажувався у Вищій школі мистецтва та дизайну в м. Галле (Німеччина, 1984). Працював інженером-конструктором на заводі «Електроважмаш» (Харків, 1979—81); дизайнером Харківської філії ВНДІ технічної естетики (1986—92); художником-конструктором, дизайнером, художником-оформлювачем, художником-мультиплікатором на підприємствах і в організаціях Харкова (1992—2015). Роботи митця вирізняються оригінальними композиційними рішеннями, вираженою кольоровою гамою. Його пейзажі вечірнього Харкова життєствердні, наповнені світлом із вікон будинків, вітрин магазинів, вуличних ліхтарів, фар автовок тощо. Основна тематика творчості останніх років — події російсько-української

війни, подвиги воїнів, що виборюють незалежність України, незламний Харків під ворожими обстрілами. Учасник обласних, всеукраїнських, міжнародних і зарубіжних мистецьких виставок від 2017. Персональні — у Харкові (2018—21, 2023; 2024 і 2025 — по три експозиції; 2026 — дві експозиції). Деякі твори С. зберігають у Полтавському художньому музеї. Про творчість С. знято документальний фільм «Микола Солом'яний. Живописна сповідь серця» (авторка Т. Бабіна, 2024).

Основні твори

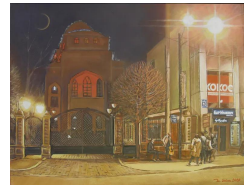
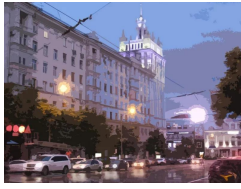
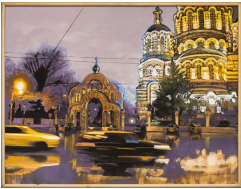
«Пошук», «Перший сніг» (обидва — 2017), «Недочитана повість про палке кохання», «Благовіщенський собор», «Вечірній Харків», «Герої не вмирають» (усі — 2018), триптих «Харків крізь віки» (2019), «Народження нового місяця», «Дівчина в мереженій сукні», «Захисниця» (усі — 2020), «Криволінійні абрисы», «Деформація простору», «Хрещення книгині Ольги» (усі — 2021), «Блекаут», «Місто, яке ніколи не спить», «Замах на нашу пам'ять» (усі — 2022), «Молитва за Україну», «Північна Салтівка. Повернення», «Азовсталь», «Повстань, народе мій», «Перехрестя вулиць Чернишевської та Ярослава Мудрого», «На розі вулиці Г. Сковороди та площі Поезії», «Будинок зі шпилем» (усі — 2024), триптих «Пощади не буде» (2025); серії графічні — «Небесна сотня» (2019), «Вкрадене дитинство», «Розстріляні міста», «Харків незламний» (усі — 2023), «Гетьмани України» (2025).

Рекомендована література

1. Лошкарьова С. Художники «ХПІ»: Микола Солом'яний // Україна і світ: Гуманітарно-технічна еліта та соціальний прогрес: Мат. Всеукр. наук.-теор. конф. студентів та аспірантів, 19—20 квіт. 2023. Х., 2023.

[Т. Д. Бабіна](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Солом'яний Микола Онисимович / Т. Д. Бабіна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-892684>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).